

РЕШЕНИЕ

№ 3929

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4960** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 19. 03. 2012 г. по НАХД № 15406 / 2011 г., Софийски районен съд, НО - 104 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-2302711 / 09. 05. 2011 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”, с което на [фирма], в качеството му на работодател на основание чл.414, ал. 3 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от [фирма], в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Поддържа, че неправилно СРС е приел, че не е налице маловажен случай. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не представлява.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Ф., Г. и К. – служители в „Инспекция по труда – Софийска област”, свидетелите Я. и Г. – служители в дружеството жалбоподател и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти:

При извършената проверка на 16. 03. 2011 г. около 11.00 часа в централен офис на [фирма], се установило че дружеството, в качеството му на работодател, е допуснало на 16. 03. 2011 г. до работа лицето И. Г. Г., преди да ѝ е предоставен екземпляр от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. Лицето е посочило в декларация, че работи в [фирма] от 16. 03. 2011 г., като оператор. В хода на проверката е представен трудов договор № 094 / 16. 03. 2011 г. и справка за заверено уведомление за сключен трудов договор от 16. 03. 2011 г. от 11.48 часа.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че е извършено твърдяното административно нарушение, което е формално, на просто извършване и е потвърдил издаденото наказателно постановление.

В съответствие с мотивите на Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк.дело № 7/2010 г. на ОС на съдиите на Върховен административен съд и съобразно анализа на нормата на чл.415 в, ал. 1 от КТ касационната инстанция намира, че процесният случай разкрива белезите на маловажен случай, но е приложим привилегираният състав на чл.415 в, ал. 1 от КТ, която норма се явява специална по отношение на чл.28 от ЗАНН. Цитираната разпоредба е била действаща към датата на установяване на нарушението и към датата на издаване на процесното НП. По смисъла на текста на специалния закон маловажно е нарушението, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в Кодекса на труда, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители. В цитираната норма няма ограничение за прилагането ѝ спрямо различните състави на нарушения по КТ, като единственото ограничение е във връзка със съставите на нарушения, описани в чл. 415в, ал. 2 от КТ, но тази норма е введена едва с ДВ, бр. 7 от 2012 г., поради което следва да се приложи по благоприятния в случая закон за лицето.

В тази връзка след като от нарушението не са произтекли вредни последици за работника и същото е отстранено незабаво след установяването му, описаното в процесното НП административно нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ. Това означава, че НП не следва да бъде отменено като незаконосъобразно, до който неправилен краен извод е достигнал СРС, а същото следва да бъде изменено относно размера на наложеното административно наказание. Нормата на чл.415в, ал.1 от КТ предвижда, че работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. Съобразно особеностите на конкретното нарушение касационната инстанция намира, че НП следва да бъде изменено относно размера на наложената на [фирма] имуществена санкция, като на основание чл.415в, ал.1 от КТ бъде определена имуществена санкция в размер на 100 лева.

Въз основа на гореизложеното като е достигнал до извода за

законосъобразност на НП, Софийски районен съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и бъде постановено друго по съществото на спора, с което бъде изменено НП относно размера на наложената имуществена санкция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АССГ - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19. 03. 2012 г. по НАХД № 15406 / 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 104 състав като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2302711 / 09. 05. 2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”, с което на [фирма], в качеството му на работодател на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева, в частта на размера на наложената санкция, като на основание чл. 415в от КТ определя имуществена санкция в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.